

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozsudkem z 15.11. 2016 zcela zamítl žalobu z 1.10. 2013 (dotčenou v oblasti příslušenství dispozičním úkonem žalobce dle ust. § 96 o.s.ř.), kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 364 140 Kč s příslušenstvím – zákonným úrokem z prodlení z uvedené částky od 1.10. 2013 do zaplacení (výrok I). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu (výrok II).
2. Jedná se přitom již o druhé meritorní rozhodnutí soudu prvního stupně. První rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích č.j. 54 Cm 66/2013-66 z 12.3. 2015 (zcela vyhovující podané žalobě), byl k odvolání žalované usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. 1 Cmo 235/2015-97 z 29.4. 2016 zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Důvody proč se tak stalo, již není v této fázi řízení třeba rekapitulovat podrobněji, oběma účastníkům jsou známy. Ostatně nynější dikce ust. § 157 odst. 2 o.s.ř. ani nějakou podrobnou rekapitulaci v řízení dříve vydaných rozhodnutí nepředpokládá. Právními závěry vyslovenými ve zrušovací usnesení vrchního soudu z 29.4. 2016 je ovšem v dalším řízení vázán (při nezměněném skutkovém stavu věci) jak soud prvního stupně (§ 226 odst. 1 o.s.ř.), tak samotný soud odvolací (§ 170 odst. 1 o.s.ř.).
3. V odůvodnění rozsudku vycházel soud prvního stupně z podané žaloby, dle které, na základě objednávky č. 154/05 z 9.2. 2005 a cenové nabídky z téhož dne, uzavřel žalobce (kupující) s [redacted] (prodávající) kupní smlouvu. Na jejím základě dne 24.3. 2005 prodávající žalobci dodal 64 kusů bezpečnostních skel určených k výrobě kabin výtahů; celá dohodnutá kupní cena ve výši bez DPH 544 000 Kč byla žalobcem uhrazena. Na dodaném zboží se vyskytly vady: první reklamaci 41 kusů skel prodávající uznal a skla vyměnil za nová, opakovanou (činěnou přípisem z 24.8. 2005), týkající se 36 kusů vadných skel již nikoliv. S ohledem na riziko penalizace ze strany smluvního partnera (zboží bylo žalobcem pořizováno v rámci rozsáhlé akce výstavby díla RIVER CITY NILE HOUSE v Praze), realizoval žalobce náhradní nákup 36 kusů bezpečnostních skel (namísto vadných reklamovaných) a přípisem z 3.10. 2005 od smlouvy uzavřené s prodávajícím v uvedeném rozsahu odstoupil. Ve vztahu k prodávajícímu mu tedy vzniklo právo na vrácení částky 364 140 Kč (aliquótní částka zaplacené kupní ceny odpovídající vadné dodávce); existenci vad 36 kusů notifikovaných skel má za prokázanou znaleckým posudkem vypracovaným dne 30.9. 2005. Žalované advokátce byla dne 25.8. 2009 udělena žalobcem plná moc s pokynem uplatnění a vymáhání pohledávky žalobce za prodávajícím [redacted] ve výši 364 140 Kč z titulu vypořádání po částečném odstoupení od uzavřené smlouvy. Nečinnost žalované měla za následek, že dne 3.10. 2009 došlo k promlčení uvedeného práva žalobce v obecné čtyřleté promlčecí lhůtě. Žalobce je přesvědčen, že ve sporu s prodávajícím by byl úspěšný, nebýt pochybení žalované. Ve smyslu ust. § 24 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, se tedy domáhá náhrady způsobené škody po žalované ve stejné výši, tedy částky 364 140 Kč s příslušenstvím.
4. Žalovaná soudu navrhla, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl. V podaném vyjádření se přihlásila ke skutečnosti, že dne 25.8. 2009 byla žalobcem zmocněna k vymáhání pohledávky za [redacted] ve výši 364 140 Kč (z titulu vypořádání po částečném odstoupení od uzavřené kupní smlouvy) i k tomu, že do uplynutí zákonné promlčecí lhůty ani později nebyla žaloba u soudu podána. Nicméně zamítá, že odpovědnostní předpoklady dle ust. § 24 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, nebyly v daném případě splněny. Z informací a listin předaných žalobcem nelze totiž v žádném případě usuzovat, že by jeho nárok na vypořádání po částečném odstoupení od smlouvy, byl shledán úspěšným. Nelze zejména předvídat, zda by reklamace vad 36 kusů bezpečnostních skel (učiněná přípisem žalobce z 24.8. 2005), byla soudem posouzena jako důvodná.
5. Soud prvního stupně po provedeném dokazování (důkazními prostředky dle ust. § 129 o.s.ř.) předně uzavřel, že dne 9.2. 2005 byla v rámci akce RIVER CITY NILE HOUSE mezi žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

(kupujícím) a p. [redacted] (prodávajícím) uzavřena platná kupní smlouva (§ 409 a násl. obch. zák.), zavazující prodávajícího k dodání 64 kusů balených skel [redacted] s bezvadnou jakostí (absence škrábů, bublinek nečistot a šlírů i při pohledu z bezprostřední blízkosti). Zboží bylo žalobci prodávajícím dodáno, dohodnutá kupní cena ve výši bez DPH 544 000 Kč pak žalobcem uhrazena. Za prokázanou vzal soud prvního stupně i opakovanou notifikaci skrytých vad dodaného zboží žalobcem prodávajícím; ta z 24.8. 2005 týkající se 36 kusů skel nebyla prodávajícím shledána oprávněnou. Existence vad skel byla v řízení objektivizována listinou – znaleckým posudkem z 30.9. 2005, vypracovaným znalcem Ing. Ladislavem Bukovským na základě objednávky spol. OTIS a.s. (smluvního partnera žalobce na uvedené akci). Z něj plyne, že vady dodaných skel, notifikované přípisem z 24.8. 2005 jsou vady viditelné z bezprostřední blízkosti. Žalobce na základě této skutečnosti neprokázal, že by notifikované vady měly charakter vad skrytých a nikoliv zjevných, zjištěných již při dodání zboží. Ačkoli je v daném případě porušení povinnosti žalovaného advokáta jednoznačně prokázané (jeho nečinnost vedla k promlčení nároku žalobce), žaloba podaná dle ust. § 24 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů není pro nesplnění dalších odpovědnostních předpokladů důvodná. Žalobce totiž neprokázal, že by v případném sporu proti prodávajícímu [redacted] o vypořádání dle ust. § 351 odst. 2 obch. zák. mohl být úspěšný. Žaloba tedy byla v celém rozsahu zamítnuta, výrok o náhradě nákladů řízení pak odpovídá zásadě plného úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

6. Žalobce podal včasné odvolání proti rozsudku z 15.11. 2016. Odvolacímu soudu navrhl jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Vytýká je nesprávně zjištěný skutkový stav a z něj plynoucí i nesprávné, resp. neúplné právní posouzení věci. K možnosti úspěchu žalobce ve sporu proti prodávajícímu p. [redacted] předně akcentuje skutečnost, že existenci vad 36 kusů skel, notifikovaných přípisem z 24.8. 2005, má za prokázanou listinou – znaleckým posudkem, vypracovaným Ing. Ladislavem Bukovským. K povaze vytčených vad, tedy zda jsou skryté či zjevné, se znalec žádným způsobem nevyjadřuje. Případná opožděnost notifikace vad přitom z provedených důkazů neplyne. Zboží bylo [redacted] dodáno zabalené v bezpečnostní fólii, k jejímu odstranění dochází až těsně před montáží. Při interpretaci lhůty „bez zbytečného o odkladu“ pro notifikaci vad, se přitom dle ust. § 427 odst. 1 obch. zák. přihlíží k povaze zboží. Upozorňuje konečně i na skutečnost, že opožděná notifikace vad sama o sobě ke ztrátě práv kupujícího z odpovědnosti za vady nevede. Z důvodu promlčení nároku a nepodání žaloby přitom nelze zjistit, zda by prodávajícím byla dle ust. § 428 odst. 2 obch. zák. vůbec aktivní obrana činěna.
7. Žalovaná se k podanému odvolání písemně nevyjádřila.
8. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací po provedeném jednání přezkoumal podle § 212 o.s.ř. a § 212a o.s.ř. ve znění účinném do 31.12. 2013 napadený rozsudek. Po tomto přezkoumání dospěl k následujícím závěrům a zjištěním:
9. Předně je třeba uvést, že Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích zjistil skutkový stav úplně a přesně, v rozsahu dostatečném pro učinění správného právního závěru. Závěr o skutkovém stavu věci, zjištěný soudem prvního stupně (na který odvolací soud pro stručnost pouze odkazuje), nedoznal změn ani v řízení odvolacím, a to ani po opakování dokazování dodatkem č. 22 pro část díla, uzavřeným dne 1.10. 2004 mezi OTIS a.s. (objednatelem) a žalovaným (zhotovitelem), přípisem žalobce u [redacted] z 2.2. 2005 „Poptávka skel“, technickou nabídkou z 4.2. 2005, podepsanou žalobcem i [redacted] listinou „Předávací protokol – reklamacie“ z 30.5. 2005, podepsanou žalobcem i [redacted] přípisem žalobce [redacted] z 24.8. 2005 „Reklamacie poškozených křídel automatických dveří“, přípisem žalobce [redacted] z 3.10. 2005 „Odstoupení od smlouvy“, listinou – znaleckým posudkem č. ZP 1353/2005, vypracovaným dne 30.9. 2005 k objednávce OTIS a.s. Ing. Ladislavem Bukovským.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

10. Konstatován (§ 121 o.s.ř.) byl rovněž obsah rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 1 Cmo 266/2006-103 z 27.2. 2007 a soudního exekutora JUDr. Ladislava Navrátila z 4.3. 2008 (č.l. 118 spisu).
11. Na rozdíl od řádně a dostatečně zjištěného skutkového stavu se odvolací soud s právním posouzením věci soudem prvního stupně již ztotožnit nemůže.
12. Úvodem právního posouzení věci odvolací soud uvádí, že úprava odpovědnosti za škodu způsobenou advokátem v souvislosti s výkonem advokacie (§ 24 odst. 1 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů) vychází z odpovědnosti bez zřetele na zavinění (objektivní odpovědnosti) a je založena na současném splnění předpokladů, jimiž je 1) výkon advokacie v rozporu s ust. § 16 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, 2) vznik škody, 3) příčinná souvislost mezi výkonem advokacie a vznikem škody. Pokud jde znaky odpovědnostních předpokladů, lze zcela odkázat i na závěry vyslovené k posuzované otázce zvláštní odpovědnosti za škodu způsobenou advokátem v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 25 Cdo 1862/2001 z 26.2. 2003, od kterých nemá odvolací soud žádný důvod se odchylovat.
13. První odpovědnostní předpoklad, čili pochybení žalované advokátky při výkonu advokacie, má odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně za prokázaný. Zákonný pedent řádného výkonu advokacie, obsažený v ust. § 16 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zde žalovanou prokazatelně naplněn nebyl. Mezi účastníky nebylo dle ust. § 120 odst. 4 o.s.ř. sporné (tvrzení obsažené v žalobě a souhlasné prohlášení žalované obsažené v jejím podání z 4.4. 2014), že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o poskytování právních služeb a dne 25.8. 2009 byla žalobcem žalované udělena plná moc s pokynem uplatnit a vymáhat po [REDAKCE] pohledávku ve výši 364 140 Kč z titulu ust. § 351 odst. 2 obch. zák.; od uzavřené kupní smlouvy přitom žalobce prokazatelně odstoupil již 3.10. 2005. Latenci při uplatnění práva, která měla za následek promlčení žalobcova nároku v obecné čtyřleté promlčecí lhůtě ke dni 3.10. 2009 (§ 397 obch. zák.), lze bezpečně charakterizovat jako pochybení žalované při výkonu advokacie, tedy jednání (opominutí) učiněné v rozporu s povinnostmi advokáta, obsaženými v ust. § 16 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
14. Škodou je právní teorií i soudní praxí (stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1971) míněna újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného, a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi. Ušlý zisk je v podstatě ušlým majetkovým prospěchem a spočívá v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno – kdyby škodné události nebylo – důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Existenci skutečné škody ve výši odpovídající žalobou uplatněnému nároku 364 140 Kč, má odvolací soud v řízení za prokázanou. Jedná se o částku odpovídající dohodnuté kupní ceně za 36 kusů dodaných vadných skel; její zaplacení žalobcem v plné výši na účet prodávajícího [REDAKCE] je v řízení bezpečně prokázané výpisy z účtu žalobce, začleněnými na č.l. 40 – 42 spisu. Zaplacení uvedené částky lze za škodu vzniklou žalobci považovat tím spíše za situace, kdy zboží odpovídající vadnému plnění prodávajícího byl žalobce nucen pořizovat a platit opakovaně, a to formou náhradního nákupu skel, s úhradou jejich ceny náhradnímu dodavateli dne 4.11. 2005. Doplněným dokazováním byly rozptýleny i dřívější pochybnosti o tom, zda pohledávka žalobce ve výši 364 140 Kč za prodávajícím [REDAKCE] nezanikla jednostranným započtením (§ 580 obč. zák.) proti vzájemným pohledávkám prodávajícího ve stejné výši, blíže specifikovaným v přípisu žalobce z 3.10. 2005 „Odstoupení od smlouvy“. Prodávající totiž tam uvedené vzájemné pohledávky (spolu s dalšími až do celkové částky 582 921,50 Kč s příslušenstvím) úspěšně po žalobci vymáhal v samostatném řízení, vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 55 Cm 338/2005. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích č.j. 55 Cm 338/2005-81 z 28.2. 2006 ve spojení s potvrzujícím rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 1 Cmo 266/2006-103 z 27.2. 2007, bylo podané žalobě v celém rozsahu vyhověno a dle vyrozumění soudního exekutora Ladislava

Navrátila z 4.3. 2008 (č.l. 118 spisu) byl žalobcem prodávajícím [REDAKCE] celý pravomocně přiznaný nárok uhrazen.

15. Poslední složkou odpovědnostního předpokladu prokazovanou žalobcem (poškozeným) dle ust. § 24 zák. č. 85/1996 Sb. o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, je otázka příčinné souvislosti. Ta i s odvoláním na ustálenou rozhodovací praxi (R 7/1992 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek), je dána tehdy, jestliže škodná událost skutečně způsobila škodu, o jejíž náhradu jde. Příčinnou souvislost nelze přitom zaměňovat za souvislost časovou.
16. K charakteru otázky příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody, odvolací soud ještě dodává, že tato je v řízení otázkou skutkovou, nikoliv právní a lze ji tak zodpovědět pouze na základě hodnocení důkazů a ostatních v řízení uvedených skutečností podle ust. § 132 o.s.ř. (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.2. 2002, sp. zn. 21 Cdo 300/2001).
17. Obecně je příčinná souvislost dána, vznikla-li škoda v důsledku protiprávního jednání škůdce, tedy za pravidelného běhu věcí by bez škůdceva jednání vůbec nenastala. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít jen o příčinu vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace. Pokud dojde k řetězení jednotlivých příčin a následků, musí škoda bezprostředně vzejít z jednání škůdce (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Cdo 1733/2008 z 22.10. 2008).
18. V prostředí zvláštní zákonné úpravy odpovědnosti za škodu, založené ust. § 24 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, se o vztah příčinné souvislosti jedná, vznikla –li škoda následkem výkonu advokacie. Byla –li příčinou škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává; příčinou škody může být jen ta okolnost, bez jejíž existence by ke škodnému následku nedošlo. Spočívalo –li pochybení advokáta v nerespektování pokynu klienta k uplatnění a vymáhání pohledávky, je příčinná souvislost mezi pochybením při výkonu advokacie a vznikem škody dána, pokud nebyť pochybení advokáta, by byl jeho klient v soudním řízení úspěšný. Lze přitom v této souvislosti odkázat i na recentní závěry rozhodovací praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 25 Cdo 886/2004 z 26.1. 2005 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 25 Cdo 2533/2007 z 29.9. 2009). Bylo –li důsledkem pochybení advokáta promlčení nároku klienta, není k prokázání vzniku škody nezbytné, aby žalobce nejprve vymáhal svou pohledávku vůči dlužníkovi v soudním řízení a aby tak byl znám jeho negativní výsledek (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 25 Cdo 860/2002 z 20.2. 2003).
19. Při posuzování (ne) úspěchu žalobce v „hypotetickém“ řízení před soudem proti prodávajícím [REDAKCE] o vypořádání vzájemných plnění po částečném odstoupení od smlouvy dle ust. § 351 odst. 2 obch. zák. se lze se soudem prvního stupně bezpochyby ztotožnit v tom, že na základě poptávky žalobce z 2.2. 2005, jeho objednávky z 9.2. 2005 a obapolně podepsané cenové nabídky [REDAKCE] z 9.2. 2005, došlo mezi smluvními stranami k uzavření platné kupní smlouvy, obsahující obě podstatné náležitosti dle ust. § 409 obch. zák. Předmětem koupě byla dodávka 64 kusů skel [REDAKCE] 8.8.2. dle výkresu, opatřených obalem; dohodnutá kupní cena bez DPH 544 000 Kč, včetně DPH pak 647 360 Kč, byla žalobcem prodávajícím k vystavené faktuře č. 10/2005 z 24.3. 2005 v plném rozsahu uhrazena. Jakost zboží byla mezi účastníky smluvně dohodnuta (§ 420 odst. 1 obch. zák.); dle obapolně podepsané „Technické nabídky“ z 4.2. 2005, provázející mezi stranami proces uzavření smlouvy, nemělo zboží (sklo) ani při kontrole z bezprostřední blízkosti v místě průhledu vykazovat žádné škráby, bublinky, otisky, nečistoty a šlůry. Technická norma ČSN EN ISO 12543-6 (2003) měla být aplikována, pokud jde o vymíněnou jakost zboží, pouze pro rozměrové provedení skel. Zboží bylo žalobci prodávajícím dodáno dne 24.3. 2005 (tato skutečnost nebyla mezi účastníky dle ust. § 120 odst. 4 o.s.ř. sporná); zákonná odpovědnost prodávajícího za vady zboží existující v době jeho předání kupujícímu je založena v ust. § 425 obch. zák. ve vazbě na ust. § 455 obch. zák. Předpokladem vzniku práv žalobce z odpovědnosti za vady je jejich notifikace prodávajícímu (§ 428 odst. 1 obch. zák.).

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Notifikace vad celkem 41 skel přípisem žalobce z 30.5. 2005 byla prodávajícím uznána; jak plyne z předávacího protokolu o reklamaci z 18.7. 2005, byla prodávajícím vyřízena dodáním náhradních 41 kusů skel [redacted] kal8.kal8.2 „bez vad“.

20. Druhá notifikace vad 36 kusů skel učiněná přípisem žalobce z 24.8. 2005 se týkala těch, dodaných prodávajícím jako náhradní zboží dne 18.7. 2005. Notifikovány byly skryté vady zboží (zejména škráby, bublinky a šlíry). Se soudem prvního stupně se lze ztotožnit v tom, že existence výše notifikovaných vad zboží byla v řízení dostatečným způsobem prokázána a objektivizována listinou – znaleckým posudkem č. ZP 153/2005, vypracovaným dne 30.9. 2005 znalcem Ing. Ladislavem Bukovským k objednavce společnosti OTIS a.s., smluvního partnera žalobce na akci RIVER CITY NILE HOUSE. Pokud je v závěru posudku v případě 36 kusů skel určených k výměně znalcem konstatována nepřijatelná odchylka od normy ČSN EN ISO 12543-6, dodané zboží tím spíše neodpovídalo požadavku na výše uvedenou bezvadnou jakost, vymíněnou bez smlouvě uzavřené mezi žalobcem a [redacted].
21. V otázce posouzení včasnosti notifikace vad zboží (a s tím spojených právních následků) se však již odvolací soud s právním posouzením věci soudem prvního stupně ztotožnit nemůže. Notifikaci vad zboží ve lhůtě krátce přesahující jeden měsíc od jeho dodání, nelze ve smyslu ust. § 428 odst. 1 obch. zák. pokládat apriory za opožděnou, a to tím spíše kdy dodávané zboží bylo opatřeno obalem, a ten byl sejmут až před prováděním montáže (§ 427 odst. 1 obch. zák.); tuto praxi lze mít v řízení za prokázanou i z obsahu prvního notifikačního přípisu žalobce z 30.5. 2005. Ani opožděná notifikace vad zboží (tedy nikoliv „bez zbytečného odkladu“ poté, co mohly být při vynaložení odborné péče zjištěny) však sama o sobě nevede ke ztrátě nároku z odpovědnosti za vady; v soudním řízení, které se z důvodu promlčení nároku nekonalo, by bylo třeba aktivního postupu [redacted] ve smyslu ust. § 428 odst. 2 obch. zák. Uvedený aspekt, na kterém je založeno právní posouzení věci soudem prvního stupně, je navíc ještě výrazně oslaben existencí ust. § 428 odst. 3 obch. zák. Důraz žalobce na bezvadnou jakost zboží, vymíněný jak prvotní poptávkou z 2.2. 2005, tak zejména obapolně podepsanou technickou nabídkou z 4.2. 2005, byl přitom prodávajícím [redacted] bezpochyby známý. Aplikace ust. § 428 odst. 1 a 2 obch. zák. by pak za takové situace ani nepřicházela v úvahu. Je zde opět možné odkázat i na závěry rozhodovací praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 1604/2006 z 10.12. 2008).
22. Ačkoliv výsledek hypotetického soudního řízení žalobce proti [redacted] v případě kdy neproběhlo, nelze mít v žádném případě v tomto řízení postavený najisto (vrchním soudem nelze např. vůbec odhadnout, jaký způsob obrany by [redacted] zvolil), lze z provedených listinných důkazů přesto mít úspěch žalobce za osvědčený s vysokou mírou pravděpodobnosti. K prokazování skutečnosti jen nepřímými důkazy a jejich zhodnocení (§ 132 o.s.ř.) srovnej závěry obsažené v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 28 Cdo 1938/2008 z 4.6. 2008.
23. Z důvodu nečinnosti prodávajícího [redacted] – pokud jde o odstranění vytčených vad 36 skel - by pak částečné odstoupení od uzavřené smlouvy přípisem žalobce z 3.10. 2005 bylo soudem nejspíše posouzeno jako platné (§ 437 odst. 5 obch. zák. a § 347 odst. 1 obch. zák.). V rámci následného vypořádání vzájemných plnění dle ust. § 351 odst. 2 obch. zák. by pak žalobci vznikl nárok na vrácení částky 364 140 Kč s příslušenstvím.
24. Liberační důvody dle ust. § 374 obch. zák. zprošťující žalovaného advokáta odpovědnosti za škodu (škodě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po něm požadovat), nebyly v řízení tvrzeny, tím méně pak prokazovány.
25. Ve světle všech výše uvedených skutečností proto odvolací soud změnil rozsudek krajského soudu z 15.11. 2016 tak, že podané žalobě vyhověl (§ 220 o.s.ř.).
26. Změnové rozhodnutí způsobuje nutnost nového posouzení nákladů řízení před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). V prvním řízení před soudem prvního stupně vznikly žalobci náklady

na zaplaceném soudním poplatku ve výši 18 210 Kč a náklady na zastupování advokátem ve výši 48 787,20 Kč (§ 7 bod 6 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. za čtyři úkony právní služby po 9 780 Kč + 4 x režijní paušál po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit vyhl. + 21% DPH z uvedených částek ve výši 8 467,20 Kč); celkem tedy 66 997,20 Kč.

27. V průběhu prvního odvolacího řízení vznikly žalobci náklady na zastupování advokátem ve výši 12 196 Kč (§ 7 bod 6 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby po 9 780 Kč + 1 x režijní paušál po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit vyhl. + 21% DPH z uvedených částek ve výši 2 116,80 Kč).
28. Ve druhém řízení před soudem prvního stupně vznikly žalobci náklady na zastupování advokátem ve výši 36 590,40 Kč (§ 7 bod 6 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. za tři úkony právní služby po 9 780 Kč + 3 x režijní paušál po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit vyhl. + 21% DPH z uvedených částek ve výši 6 350,40 Kč).
29. Konečně v průběhu tohoto odvolacího řízení vznikly žalobci náklady na zaplaceném soudním poplatku ve výši 18 207 Kč a náklady na zastupování advokátem ve výši 24 393,60 Kč (§ 7 bod 6 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 9 780 Kč + 2 x režijní paušál po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit vyhl. + 21% DPH z uvedených částek ve výši 4 233,60 Kč); celkem tedy 42 600,60 Kč.
30. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle zásady úplného úspěchu žalobce ve věci (§ 142 odst. 1 o.s.ř.). Částku 158 384,20 Kč je žalovaná povinna žalobci uhradit v obecné pariční lhůtě na účet jeho advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 – 239 o.s.ř., ve znění účinném od 30.9. 2017, Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 13. února 2018

JUDr. Michal Krenk, Ph.D., v.r.
předseda senátu

